

Seni Gerçekten Sevmiştim

– k.turkkal · 27 Nisan 2012

Gurbetin sana en uzak, Karanlığın düşlerimi boğduğu Ve olmayışının sessiz hecelerinde, İki damla yaş oldun yine gözlerimde. Yere düşen bir kadehin; Cam kırıkları gibi paramparçayım. Bir yudum sarhoşluk damarlarımda Ve kanım çekiliyor,üşüyorum Belki bilmeden özlüyorum. Andığımda ismini dudaklarımda... Şubatın yakıcı soğuşundayım. Sana dair ne varsa cevabı mahşer sorularda. Hasret kokulu rüzgarlardan çektiğim her nefes, Artık sigaramdan daha ağır. Matemimi bilmez kimse gelmiyor bir ses, Sen yoksun ya,sanki herkes sağır. Kaldım mekan içine mekanlarda, Vuslata bir umut desem;o da yok buralarda. Yitirdim gülüm önce seni,sonra kendimi Ve bitirdim herşeyi,bekliyorum eceli. Azraile olan korkumu aştım, Senden geçemediğim gibi kendimden geçtim... Ayazda yeşile hasret, Yokluğuna bu son ibret. Asla sana değil gül bakışım Olmayışınadır bu nefret... Artık ne dön gel demeye dilim varır, Ne de seviyorum... Topladım sensiz kimliğimi, Yolum uzun gidiyorum... Huzur veren bir sabah ezanında; Sana bu son vedam. Gittiğim yol nereye çıkar; -bilmiyorum- Bir daha bulur muyum beni Ve bende seni; -bilmiyorum- Elveda;mühür gözlüm,kaderim,kara yazım "Seni gerçekten sevmiştim"... Bu sana -son- sözüm...